

Опис порожнини

Грот розташований на північному березі Тарханкутського півострова (південний берег Каркінітської затоки), за 6,5 км, на схід від мису Чорний у Міжводному. Координати 45° 37' 33,76", 32° 53' 13,97"

Грот Тезей є абразійною порожниною. Грот розташований на території Північної спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 50,9 м; площа – 182,3 м²; об'єм – 324,0 м³.

Грот являє собою три хвилеприбійні ніші, вироблені в основному по вертикальних тріщинах і з'єднаних між собою. Дно грота дуже слабо підвищується від входів до його закінчення. Покрівля плоска, біля стін та поблизу виходів – східчаста. Невелике зниження її спостерігається, не доходячи до західного входу. Середня висота гроту 2,5 м, у місці зниження до 1,7 м. Бічні ніші мають дещо меншу висоту. Максимальна висота грота 2,6 м, спостерігається на входах, найменша у глибині грота, у нішах. Центральний вхід має ширину 10 м, східний – 5,2 м, західний – 3,8 м. Максимальна ширина гроту – 7 м. Стіни гроту нерівні, слабо згладжені. Пов'язано це, з тим, що грот збільшується не рахунок розчинення і шліфування стін, а й за рахунок виламування шматків вапняку по горизонтальним і вертикальним тріщинам.

Грот закладений у сарматських (середньо сарматських?) масивних, неясно шаруватих вапняках-черепашниках світло-сірого кольору. Шаруватість проглядається лише на порушених абразійними процесами чи вивітрюванням, ділянках. Особливо добре шаруватість проглядається на західному вході. Вапняк тріщинуватий. На дні гроту лежать брили та валуни вапняку, вапнякова галька.

Все дно грота затоплено морем. Глибина води у східній частині гроту, біля входу 1,3 м, до Т.2 вона зменшується до 1 метра, залишаючись такою самою і на центральному вході та у бік західного входу. На західному вході глибина води 0,6 – 0,8 м. Температура води біля входу в грот 25.07. була 25 °. У середині гроту температура води, за відчуттям, не відрізнялася від зовнішньої.

На всіх входах у грот, стіни вище за воду покриті чорними плямами лишайника веркукарія скельна (?) (*Werrucaria mauga*). На урізі води стіни покриті бурим нальотом діатомових водоростей. Його більше на західному вході. Стіни та покрівля на входах та в глибині гроту вкриті зеленим нальотом мікроскопічних водоростей. Далі від входів у глибину інтенсивність зеленого забарвлення зростає. У глибині грота стіни та покрівля забарвлення стін плямисте – зелені плями різної інтенсивності, бурі та чорні плями (плями чорного кольору не лишайник, а щось інше). Біля Т.2, у темній частині грота, стіни покриті брудно-бурим нальотом, що за кольором сильно відрізняється від покриву на урізі воду біля входу. Чим вище, далі від води, тим колір його стає блідішим.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот відомий людям, але його описів у літературі немає.

Грот знайдений К. Проніним, описаний та знятий 25 липня 2010 року Пунько Д. та Главацьким В. Опис складено. Проніним К.